

Rónai Mihály András Bar Micvója

בְּחֵמֶשׁ שָׁנָה לְמִקְרָא בְּעֶשֶׂר שָׁנִים לְמִשְׁנָה בֶּן שְׁלֹשׁ עָשָׂר לַמִּצְוָה:
„Az öt éves fiú a Tóra tanulmányára érett, a tíz éves a Misnáéra, a tizenhárom éves a vallástörvények gyakorlására.” (Abóth V. 24)

PESTI IZRAELITA HITKÖZSÉG

אֲשֶׁר הַמִּשְׁתַּדֵּד הַחֲלָסִים בְּדֶרֶךְ יְהוָה. Boldogok, kiknek feddhetetlenek az ő útjaik, kik az Örökkévaló tanai szerint járnak;
אֲשֶׁר נֶאֱמַר עֲבַדוּ בְּלִילֵהֶם יְהוָה: Boldogok, kik megőrzik az Ő bizonyosságait s teljes szívvel keresik Őt* (Zsoltárok, 119, 1—2. v.)

74 szám. Budapest, 1926 március hó 23

ISTEN ÁLDÁSÁT KÉRJÜK

Rónai Mihály András testvérünkre,
ki abból az alkalmából, hogy Isten kegyelme megérnie engedte 13 életévét azt a kérelmét intézi hozzánk, hogy őt hagyományunk és vallástörvényünk szerint szent Tóránk elé járulhasson s a hitközség színe előtt mint

בֶּן מִצְוָה

tehessen vallomást Izrael közösségével való együttérzéséről s arról a szilárd elhatározásról, hogy mint hitfelekezetünknek vallástörvényekre érett és kötelezett tagja, kész ezeknek követésére szívének teljes hűségével és minden tehetségével egész életén át.

Kedves ifjú hittestvérünk! Szíves örömmel teljesítjük kérésed s üdvözlétünk kapcsán tudósítunk, hogy a fasori - utcai templomban 1926 évi március hó 27 - ikán tartandó istentiszteleten mint

הֵבֶר Mordechai Leó בֶּן Moshe neveden fogunk a Tóra elé való járulásra fölhívni.

יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יִשְׁמְרֵנוּ וְיִשְׁמְרֵם יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יִשְׁמְרֵנוּ
Gyarázkodjék erőt! Légy szilárd és kitartó! S legyen a járulásod az Örökkévaló Izrael Istenéről!

PESTI IZR. HITKÖZSÉG ELŐLÁTOZÁSA
HITVEZŐK:

[Signature]
szentkeresi előjáró.

Rónai Mihály András [1913--1992] bár micvójáról szóló irat 1926-ból.

Mityuék családjában nem volt semmilyen vallásosság, de nyilván valamilyen módon tartották a hagyományokat, hiszen volt bár micvója. Ennek a dokumentuma itt látható.

Férjemnek volt egy szokása, hogy amikor megjelent az első cseresznye, és vettünk, mielőtt evett volna, fejére tett kézzel -- hiszen nem lehet fedetlen fővel -- bróhót [(héber) áldás] mondott. Ez valahogy megmaradt. Most is az első cseresznyét neki adom, odateszem az asztalára, s eszembe jut mindez.

Nem tartotta a vallást, de úgy, mint a papa, fontosnak tartotta a zsidóságot, a zsidóságát. Rengeteg cikket írt az "Új Élet"-be 1947-től kezdve, s mindig az első oldalon hozták. Címek: Pogányok ellen, Levél az igazakhoz, Kortes beszéd, Lehel kürtje. Zsidó meg a pántlika. Olyan cikke is van, ahol megírja pontosan, hogy a zsidósággal milyen kapcsolatban van ő. Nagyon fontos írás a Solymosi Eszter vére. Most megint előszedték. Azt mondják, az interneten is rajta van.

Kifejezetten az írásai miatt nevezték ki, illetve választották meg 1958-ban a Magyar Izraeliták Országos Képviselőtársaságának tagjává, majd hitközségi elöljárónak és dísztagnak. De ő csak írt, nem vett rész gyakorlatban a hitközségi életben, annak szervezésében.